

ภาคผนวก

พระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2545

พระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2545 ให้ไว้ ณ วันที่ 11 พฤศจิกายน พ.ศ.2545 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 35 และมาตรา 48 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.2545”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

“บริการสาธารณสุข” หมายความว่า บริการด้านการแพทย์และสาธารณสุขซึ่งให้โดยตรงแก่บุคคลเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การตรวจวินิจฉัยโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสมรรถภาพ ที่จำเป็นต่อสุขภาพและการดำรงชีวิต ทั้งนี้ ให้รวมถึงการบริการการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือกตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ

“สถานบริการ” หมายความว่า สถานบริการสาธารณสุขของรัฐของเอกชนและของสภาวิชาชีพไทย หน่วยบริการการประกอบโรคศิลปะสาขาต่าง ๆ และสถานบริการสาธารณสุขอื่นที่คณะกรรมการกำหนดเพิ่มเติม

“หน่วยบริการ” หมายความว่า สถานบริการที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ตามพระราชบัญญัตินี้

“เครือข่ายหน่วยบริการ” หมายความว่า หน่วยบริการที่รวมตัวกันและขึ้นทะเบียนเป็นเครือข่ายหน่วยบริการตามพระราชบัญญัตินี้

“ค่าบริการ” หมายความว่า เงินที่ผู้รับบริการจ่ายให้แก่หน่วยบริการในการรับบริการสาธารณสุขแต่ละครั้ง

“ค่าใช้จ่ายเพื่อบริการสาธารณสุข” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการให้บริการสาธารณสุขของหน่วยบริการ ได้แก่ (1) ค่าสร้างเสริมสุขภาพและป้องกันโรค (2) ค่าตรวจวินิจฉัยโรค (3) ค่าตรวจและรับฝากครรภ์ (4) ค่าบำบัดและบริการทางการแพทย์ (5) ค่ายา ค่าเวชภัณฑ์ ค่าอวัยวะเทียม และค่าอุปกรณ์ทางการแพทย์ (6) ค่าทำคลอด (7) ค่ากินอยู่ในหน่วยบริการ (8) ค่าบริบาลทารกแรกเกิด (9) ค่ารพพยาบาลหรือค่าพาหนะรับส่งผู้ป่วย (10) ค่าพาหนะรับส่งผู้ทุพพลภาพ (11) ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกาย และจิตใจ (12) ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นเพื่อการบริการสาธารณสุขตามที่คณะกรรมการกำหนด

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

“คณะกรรมการควบคุมคุณภาพและมาตรฐาน” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานบริการสาธารณสุข

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ หรือสำนักงานสาขาแล้วแต่กรณี

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ หรือคณะกรรมการควบคุมคุณภาพและมาตรฐาน แล้วแต่กรณี ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ โดยแบ่งออกเป็น 9 หมวด คือ

หมวด 1 สิทธิการรับบริการสาธารณสุข

หมวด 2 คณะกรรมการหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

หมวด 3 สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

หมวด 4 กองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

หมวด 5 หน่วยบริการและมาตรฐานบริการสาธารณสุข

หมวด 6 คณะกรรมการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานบริการสาธารณสุข

หมวด 7 พนักงาน เจ้าหน้าที่

หมวด 8 การกำกับมาตรฐานหน่วยบริการ

หมวด 9 บทกำหนดโทษ

(สำนักงานประกันสุขภาพแห่งชาติ, 2545)

2 พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533

พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ 11 สิงหาคม 2533 เป็นปีที่ 45 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2497

มาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่ (1) ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว รายวัน และลูกจ้างชั่วคราวรายชั่วโมงของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น ยกเว้น ลูกจ้างชั่วคราวรายเดือน (2) ลูกจ้างของรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ (3) ลูกจ้างของนายจ้างที่มีสำนักงานในประเทศและไปประจำทำงานในต่างประเทศ (4) ครูหรือครูใหญ่ของโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน (5) นักเรียน นักเรียนพยาบาล นิสิตหรือนักศึกษา หรือแพทย์ฝึกหัด ซึ่งเป็นลูกจ้างของโรงเรียน มหาวิทยาลัย หรือโรงพยาบาล (6) กิจการหรือลูกจ้างอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งทำงานให้นายจ้างโดยรับค่าจ้างไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร แต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้าน อันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย

ลักษณะ 1 บททั่วไป

หมวด 1 คณะกรรมการประกันสังคม

หมวด 2 สำนักงานประกันสังคม

หมวด 3 กองทุนประกันสังคม

หมวด 4 การสำรวจการประกันสังคม

ลักษณะ 2 การประกันสังคม

หมวด 1 การเป็นผู้ประกันตน

หมวด 2 เงินสมทบ

ลักษณะ 3 ประโยชน์ทดแทน

หมวด 1 ทั่วไป

หมวด 2 ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

หมวด 3 ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร

หมวด 4 ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ

หมวด 5 ประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย

หมวด 6 ประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร

หมวด 7 ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ

หมวด 8 ประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงาน

ลักษณะ 4 พนักงานเจ้าหน้าที่และการตรวจตราและควบคุม

ลักษณะ 5 การอุทธรณ์

ลักษณะ 6 บทกำหนดโทษ

(พระราชบัญญัติประกันสังคม, 2533)

3 ความรู้เกี่ยวกับงานประกันสังคม

ประวัติความเป็นมา

ประเทศไทยได้เริ่มมีการประกันสังคมขึ้นในปี พ.ศ.2496 สมัยรัฐบาลที่มีจอมพล ป.พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มีนโยบายที่จะให้หลักประกันความมั่นคงทางสังคมแก่ประชาชน จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสังคมสงเคราะห์ขึ้นและตราเป็นพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2497 ประกาศใช้เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2497 และได้จัดตั้ง “กรมประกันสังคม” ขึ้น โดยสังกัดกระทรวงการคลัง เพื่อบริหารระบบการประกันสังคมของประเทศ

ต่อมาในสมัยรัฐบาลจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติประกันสังคมฉบับใหม่ต่อคณะรัฐมนตรี แต่ไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากคณะรัฐมนตรีบางส่วนไม่เห็นชอบด้วย พ.ศ.2530 กระทรวงมหาดไทยก็ได้เสนอคณะรัฐมนตรีให้พิจารณาและมีมติเห็นชอบในเดือนตุลาคม พ.ศ.2531 เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาร่างกฎหมายนี้เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ.2532 โดยใช้ชื่อว่า “พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม

พ.ศ.2533” โดยมีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายที่เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533” ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน (จุลสารประกันสังคม ฉบับพิเศษ สยามเศรษฐกิจ, “11 ปี สำนักงานประกันสังคม”)

วิสัยทัศน์ 2000

สร้างศรัทธาในงานประกันสังคมให้เกิดการยอมรับเป็นหลักประกันความมั่นคงของชีวิตด้วยบริการเป็นเลิศ พร้อมทั้งเสริมสร้างกองทุนให้มีเสถียรภาพ

วิสัยทัศน์ 2005

เป็นองค์กรชั้นนำในการบริการทางด้านประกันสังคมอันเป็นที่ต้องการของสังคม
หน้าที่ความรับผิดชอบของสำนักงานประกันสังคม

1. ให้ความคุ้มครองและหลักประกันแก่ลูกจ้างที่ประสบอันตราย เจ็บป่วย ทูพพลภาพหรือตายอันเนื่องมาจากการทำงานให้แก่นายจ้างตามกฎหมายเงินทดแทน
2. ให้ความคุ้มครองและหลักประกันแก่ลูกจ้างผู้ประกันตนที่ประสบอันตราย เจ็บป่วย ทูพพลภาพหรือตาย อันมิใช่เนื่องมาจากการทำงานรวมทั้งการคลอดบุตร สงเคราะห์บุตร ชราภาพ และว่างงาน ตามกฎหมายประกันสังคม
3. เสนอนโยบายและแนวทางเกี่ยวกับการประกันสังคมให้เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์
4. เผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันสังคมให้แก่ลูกจ้างผู้ประกันตน นายจ้างและประชาชนทั่วไป
5. ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดเก็บเงินสมทบ จ่ายเงินทดแทนและประโยชน์ทดแทนตามกฎหมายเงินทดแทนและกฎหมายประกันสังคม
6. ตรวจสอบและดำเนินการให้ปฏิบัติตามกฎหมายเงินทดแทนและกฎหมายประกันสังคม
7. ดำเนินการฟื้นฟูสมรรถภาพให้ลูกจ้างผู้ประกันตนที่พิการสามารถกลับเข้าทำงานหรือสามารถประกอบอาชีพได้ตามความเหมาะสม
8. ดำเนินการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนเงินทดแทนและกองทุนประกันสังคม
9. ดำเนินการเกี่ยวกับการให้บริการทางการแพทย์แก่ลูกจ้างผู้ประกันตนตามโครงการประกันสังคม
10. ปฏิบัติราชการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน (จุลสารประกันสังคม ฉบับพิเศษ สยามเศรษฐกิจ, “11 ปี สำนักงานประกันสังคม”)

4. พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

ข้อมูลข่าวสาร หมายถึง สิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใด ๆ ข้อมูลข่าวสารของราชการ หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ

ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หมายถึง ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม

สำนักงานข้อมูลข่าวสารของราชการ มีหน้าที่เกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและให้คำปรึกษาแก่เอกชนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ

หมวดที่ 1 การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

หน่วยงานของรัฐจะต้องมีการจัดเตรียมการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตาม ย่อมมีสิทธิเข้าตรวจสอบ ขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสาร ข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐจัดทำให้ต้องเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้มิใช่เป็นการต้องไปจัดทำ วิเคราะห์ จำแนก รวบรวม หรือจัดให้มีขึ้นใหม่ ในกรณี que เห็นว่า ตนไม่ได้รับความสะดวกโดยไม่มีเหตุอันควรเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสาร ผู้นั้นมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการ

หมวดที่ 2 ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย

ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย คือ ข้อมูลข่าวสารที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ต่อความมั่นคงของประเทศ ความปลอดภัยของบุคคลใดบุคคลหนึ่งและข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย โดยการมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ จะกำหนดเงื่อนไขแบบใดก็ได้ แต่ต้องระบุไว้ด้วยว่า ที่เปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทใดและเพราะเหตุใด

หมวดที่ 3 ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล โดยต้องจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพียงพอที่เพียงพอและจำเป็น เพื่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบ ในกรณีมีการให้จัดส่งข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไปยังที่ใด ซึ่งจะเป็นผลให้บุคคลทั่วไปรับทราบข้อมูลนั้นได้ บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะได้รู้ถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตน และเมื่อบุคคลนั้นมี

คำร้องเป็นหนังสือ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ควบคุมข้อมูลข่าวสารจะต้องมีการพิจารณาตรวจสอบ เพื่อใช้พิจารณาใช้บังคับโดยอนุ โลมและถ้าบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับตนส่วนใดไม่ถูกต้องตามที่ เป็นจริงให้มีสิทธิยื่นคำขอเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมข้อมูลข่าวสารแก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนนั้นได้

หมวดที่ 4 เอกสารประวัติศาสตร์

หมวดที่ 5 คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการจะมีหน้าที่ในการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ

หมวดที่ 6 คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

จะต้องมีการจัดให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่าง ๆ ตามความเหมาะสม มีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านและคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อให้ประชาชนมีโอกาสอย่างกว้างขวางในการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ เพื่อประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็น อันเป็นการส่งเสริมให้มีความเป็นรัฐบาลโดยประชาชนมากขึ้น สมควรกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิได้รับข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยมีข้อยกเว้นอันไม่ต้องเปิดเผยที่แจ้งชัดและจำกัดเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยแล้วจะเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติหรือประโยชน์ที่สำคัญของเอกชน

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

สิทธิการรับรู้หรือรับทราบข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยบุคคลย่อมมีสิทธิในการรับทราบข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในการครอบครองของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ

หลักการและเหตุผลของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารทางราชการ มีการให้ประชาชนมีโอกาสกว้างขวางในการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการของรัฐ เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะส่งผลให้ประชาชนมีโอกาสรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่เพื่อที่จะรักษาประโยชน์ของตน

ประเภทข้อมูลข่าวสารของราชการ ข้อมูลข่าวสารของราชการ จะประกอบด้วย

- 3.1 ข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยเป็นการทั่วไป
- 3.2 ข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยเป็นการเฉพาะ

3.3 ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย

หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีหน้าที่ต้องจัดหาข้อมูลข่าวสารของราชการ นอกจากที่ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาหรือจัดไว้ให้ประชาชนตรวจดูหรือที่จัดให้ประชาชนได้ค้นคว้า

สิทธิของประชาชนหรือเอกชน สิทธิในการขอคำปรึกษาการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ สิทธิในการเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารของราชการ สิทธิในการร้องเรียนและสิทธิในการอุทธรณ์ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลและสิทธิอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการรับทราบข้อมูลข่าวสาร

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ มีหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานธุรการและวิชาการให้แก่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ และให้คำปรึกษาแก่เอกชนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ มีหน้าที่ในการสอดส่องดูแลและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ รวมถึงการปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูล มีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 14 หรือมาตรา 15 หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา และคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

บทกำหนดโทษ

9.1. ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการที่สั่งตามมาตรา 32 ระวังโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา 40)

9.2. ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อจำกัดหรือเงื่อนไขที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดตามมาตรา 20 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา 41)

บทเฉพาะกาล

ให้หน่วยงานของรัฐจัดพิมพ์ข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่ง หรือจัดให้มีข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งไว้ เพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการจะได้กำหนด (มาตรา 42) (สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ , 2540)

แบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการรับทราบข้อมูลข่าวสาร/ระดับความพึงพอใจ และความคิดเห็นอื่น ๆ ของกลุ่มลูกค้าสิทธิบัตรประกันสังคมที่มีต่อโรงพยาบาลสงขลา เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาปรับปรุงระบบการให้บริการของโรงพยาบาลสงขลาต่อไป แบบสอบถามมี 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / หน้าข้อความที่ต้องการ

1. เพศ
 ชาย
 หญิง
2. อายุ.....ปี
3. การศึกษา
 ประถมศึกษา
 มัธยมศึกษา
 อนุปริญญา, ปวส.
 ปริญญาตรี
 อื่น ๆ ระบุ.....
4. สถานภาพการสมรส
 โสด
 สมรส
 หย่า
 แยกกันอยู่
5. รายได้ต่อเดือน
 ต่ำกว่า 5,000 บาท
 5,001-6,000 บาท
 6,001-7,000 บาท
 มากกว่า 7,000 บาท ขึ้นไป

6. รายจ่ายต่อเดือน

- ต่ำกว่า 5,000 บาท
- 5,001-6,000 บาท
- 6,001-7,000 บาท
- มากกว่า 7,000 บาท ^{ขึ้นไป}

7. ศาสนา

- พุทธ
- อิสลาม
- คริสต์
- อื่น ๆ
- ระบุ.....

8. ภูมิลำเนา.....

9. ประสบการณ์การทำงานในโรงงาน.....ปี

10. ใช้สิทธิ์ประกันสังคมมาแล้ว.....ปี

11. ความต้องการได้รับประโยชน์จากการประกันตน.....

.....

ตอนที่ 2 สอบถามการรับทราบข้อมูลงานประกันสังคมโรงพยาบาลสงขลา

1. ท่านได้รับทราบข้อมูลการประชาสัมพันธ์งานด้านประกันสังคมของโรงพยาบาลสงขลาหรือไม่

() รับทราบ () ไม่

2. ท่านรับทราบการประชาสัมพันธ์งานด้านประกันสังคมจากสื่อชนิดใด

() แผ่นพับ () วิทยุ, โทรทัศน์ () เจ้าหน้าที่

() อื่น ๆ ระบุ.....

3. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่งานประกันสังคมของโรงพยาบาลสงขลา มีความรู้ความสามารถในเรื่องการดูแลสุขภาพเพียงใด

() มาก () ปานกลาง () น้อย () ไม่มีเลย

4. ท่านคิดว่าสถานที่สำหรับการให้บริการงานทางด้านการประกันสังคมของโรงพยาบาลสงขลา มีความเหมาะสมมากน้อยอย่างไร
- () มาก () ปานกลาง () น้อย () ไม่เหมาะสมเลย
5. ขั้นตอนการให้บริการงานประกันสังคมของโรงพยาบาลสงขลาที่มีต่อผู้มาใช้บริการ
- () รวดเร็ว () ปานกลาง () ช้า () ช้ามาก
6. ท่านมีความประทับใจกับการให้บริการของเจ้าหน้าที่ประกันสังคมของโรงพยาบาลสงขลา
- () ดีมาก () ปานกลาง () น้อย () ไม่ประทับใจเลย
7. ท่านได้รับข้อมูลในการขอรับบริการดีเพียงใด
- () ดีมาก () ปานกลาง () น้อย () ไม่เคยได้รับเลย
8. การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ มีมากน้อยเพียงใด
- () มาก () ปานกลาง () น้อย () ไม่มีเลย
9. การรับทราบข้อมูลการประชาสัมพันธ์จากสิ่งพิมพ์
- () มาก () ปานกลาง () น้อย () ไม่มีเลย
10. การรับทราบข้อมูลการประชาสัมพันธ์จากวิทยุ/โทรทัศน์
- () มาก () ปานกลาง () น้อย () ไม่มีเลย
11. การรับทราบข้อมูลการประชาสัมพันธ์จากเจ้าหน้าที่
- () มาก () ปานกลาง () น้อย () ไม่มีเลย
12. ท่านคิดว่าจะเลือกประกันตนกับโรงพยาบาลสงขลาหรือไม่
- () เลือก () ไม่เลือก
13. กรณีที่ท่านทราบข้อมูลข่าวสารแต่ไม่เลือกประกันตนกับโรงพยาบาลสงขลาด้วยสาเหตุใด

ตอบ -----

14. รูปแบบการให้บริการผู้ประกันตนของโรงพยาบาลสงขลานครินทร์หรือไม่ เพราะเหตุใด
ตอบ.....

15. ท่านคิดว่าการให้บริการกลุ่มลูกค้าประกันตนควรมีรูปแบบอย่างไรจึงจะสร้างความพึงพอใจที่สุด
ตอบ.....

16. ข้อเสนอแนะการปรับปรุงการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่

ตอนที่ 3 สอบถามระดับความพึงพอใจของกลุ่มลูกค้าประกันสังคมที่มีต่อ
โรงพยาบาลสงขลา

ลำดับที่	ประเด็นคำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
1	การให้บริการประทับใจแก่ท่านเพียงใด					
2	ความสะดวกในการใช้บริการ					
3	ความมีมนุษยสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่					
4	ความสะดวกในการเดินทาง					
5	ความเอาใจใส่ของแพทย์/พยาบาล					
6	การติดตามผลการตรวจรักษาดีเพียงใด					
7	ความเหมาะสมในเรื่องเวลาการให้บริการ					
8	รพ.สงขลามีเครือข่ายประกันสังคม					

ลำดับที่	ประเด็นคำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
9	ความเชื่อมั่นต่อการรักษาพยาบาล					
10	ท่านต้องการได้รับการตรวจจากแพทย์เฉพาะทาง					
11	ท่านมีความรู้เกี่ยวกับความรู้เฉพาะทางของแพทย์					
12	รพ.สงขลาให้ความสำคัญแก่กลุ่มผู้ประกันตน					
13	การตรวจรักษาของแพทย์เป็นที่พอใจ					
14	การจ่ายยามีความเหมาะสมเพียงใด					
15	อุปกรณ์ทางการแพทย์มีความพร้อมและทันสมัย					
16	ยาที่ใช้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน					
17	การบริการของห้องพิเศษมีความพร้อมหรือไม่					
18	อาหารที่ทาง รพ.จัดให้ถูกต้องตามหลักโภชนาการ					
19	สภาพทั่วไปโดยรวมของ รพ.สงขลา					
20	หากท่านป่วย ท่านคิดถึง รพ.สงขลา					
21	สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ร้านอาหาร ห้องสุขา					
22	ท่านได้รับการตรวจจากแพทย์ตามลำดับก่อน-หลัง					
23	เจ้าหน้าที่เต็มใจตอบข้อซักถามเมื่อท่านเกิดปัญหา					
24	แพทย์ซักถามและสนใจคำบอกเล่าอาการป่วยของท่าน					
25	ท่านได้รับคำอธิบายเกี่ยวกับสาเหตุของการป่วยอย่างละเอียดจากแพทย์					
26	แพทย์บอกถึงผลการตรวจร่างกายและแนะนำวิธีการปฏิบัติตัวเกี่ยวกับการเจ็บป่วยของท่านชัดเจน					
27	ท่านได้รับความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ/การป้องกันโรคจากแพทย์					
28	ท่านได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวต่อเนื่องเมื่อกลับบ้านจากแพทย์					

ลำดับที่	ประเด็นคำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
29	เจ้าหน้าที่คำนึงถึงสิทธิของท่านก่อนปฏิบัติการพยาบาลทุกครั้ง					
30	ท่านได้มีส่วนร่วมตัดสินใจเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของตนเอง					
31	เมื่อท่านเกิดปัญหาในการใช้บริการ เจ้าหน้าที่ให้ข้อมูลได้อย่างเหมาะสม					
32	ท่านคิดว่าท่านได้รับบริการอย่างมีคุณภาพจากเจ้าหน้าที่ทุกคนของ รพ.สงขลา					
33	ท่านได้รับคำแนะนำให้ไปตรวจร่างกายเป็นประจำทุกปี					
34	ท่านได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการติดตามผลการตรวจ/การมาตรวจครั้งต่อไปจากเจ้าหน้าที่ชัดเจน					

ข้อเสนอแนะ.....

.....ขอขอบคุณ.....